

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

Ὅσα τραγούδια θὰ σὰς 'πῶ
 Ἦνε παλῆά, συνειθισμένα.
 Ἀπ' τῆς ἀγάπης τὸ σκοπὸ
 Δὲν ξέρω ἄλλο σκοπὸ κανένα.

Ἀλλὰ καὶ τάνθη ποῦ θωροῦμε
 Νὰ φέρῃ ὁ Μάϊς, ζηλεμένα
 Κάθε χρονὶά ποῦ τὸν δεχτοῦμε
 Ἦνε παλῆά, συνειθισμένα.

Μὰ σὰν τὰ ἰδῇ, σὰν τὰ μυρίσῃ,
 Ποιὸς εἶν' ποῦ δὲ θὰ τ' ἀγαπήσῃ,
 Κζινούρια ποιὸς δὲ θὰ τὰ εἰπῇ;

Ἄχ! τὴν αὐτὴ ἄς εἶχαν τύχη
 Κι' οἱ στίχοι μου, ἀγάπης στίχοι,
 Κιθάρας νῆς παλῆοι σκοποὶ...

II

Τοῦ κάκου! ὅσω κι' ἂν μ' ἔχῃς χαϊδεμένο,
 Τὸ ξέρεις, ἔτσι θάμαι, δὲ μ' πορῶ,
 Μὴ με μαλώσῃς, πάντα δακρυσμένο
 Ποῦ μ' ἀγναντεύεις, πάντα θλιβερό.
 Σιμά σου ὅταν βρεθῶ, δὲ σὲ χορταίνω,
 Μακρὰν σου, διψασμένο, λαχταρῶ.

Ἄχ! νὰ σὲ ἰδῶ μιὰ μέρα στολισμένη
 Μὲ κάτασπρη νυφούλας φορεσιὰ,
 Μὲ λεμονιᾶς ἀνθούς στεφανωμένη
 Νὰ μ' πῇς μαζὶ μου μεσ' τὴν ἐκκλησιά,
 Καὶ ἡ οὐράνια φλόγα μας νὰ γένῃ
 Ἀπ' τὸ Θεὸ οὐράνια δροσιὰ...

Τότε νὰ ἰδῇς τί γέλοια ποῦ θὰ κάνω!
 Κάθε στιγμή τρελλὸς θὰ φλυαρῶ,
 Καὶ πλούσιος μὲ τέτοιο θησαυρὸ,
 Χίλια λογίων τραγούδια θὰ νὰ φτιάνω.
 Ἄλλοι ἄς ζητοῦν παράδεισο ἐκεῖ 'πάνω.
 Ἐγὼ θέλω 'ς τὴ γῆ νὰ τὸν χαρῶ.

III

Φτάνουνε δύο σου λογάκια,
 Ἐνα σου νεῦμα τρυφερό,
 Γιὰ νὰ σοῦ γράψω τραγουδάκια
 Ἐνα σωρό.

Φτάνει ἓνα γέλοιο ἐκεῖ πέρα
 Ὡς τὰ χεῖλή σου τὰ ροδαρά,
 Τρελλὸς νὰ τρέχω ὅλη μέρα
 ἀπὸ χαρά.

Φτάνει ἓνα δάκρυ 'ς τὴ ματιά σου
 Μ' ἓνα κρυφὸ σου στεναγμὸ,
 Γιὰ νὰ σβυστῶ 'ς τὰ γόνατά σου
 ἀπ' τὸν κλαῦμό.

Φτάνει... μὰ φεύγεις, ἀπ' τὸ φῶς σου
 Παντοτενὰ θὰ χωρισθῶ...
 Ψυχὴ μου, φτάνει ὁ χωρισμός σου
 γιὰ νὰ χαθῶ.

Κωστής.

ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΞΟΧΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ἐξέτεινε τοὺς παχουλοὺς βραχίονάς της

Η ΔΗΜΟΦΙΛΗΣ ΜΠΙΡΑΡΙΑ ΚΩΣΤΗ.

Ἀπὸ εὐρύστου χωρικῆς, κινώσης μὲ ἀνεσκευασμένας
 χειρίδας τὸν ὥς τὰ στήθη της ἀφρόλευκον ζῦθον, ἔγινε λε-
 πτή, κοκέτα, ἀριστοκράτις,

Η ΜΠΙΡΑΡΙΑ ΚΩΣΤΗ,

ἀνεγείρασα λαμπρὸν μέγαρον, δυνάμενον νὰ ὑποδεχθῇ ὅλον
 τὸν ὑψηλὸν κόσμον τῶν Ἀθηνῶν,

ΛΑΜΠΡΟΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ἐν Ὁδῷ Σταδίου, κάτωθεν τῆς οἰκίας Πανα-
 γιωταρᾶ καὶ ἀντικρὺ τῆς οἰκίας Μαύρου.

ΘΕΣΙΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ. — ΔΙΘΥΣΑ ΕΥΡΕΙΑ, ΠΑΝΤΟΤ'
 ΒΥΑΕΡΟΣ ΚΑΙ ΔΡΟΣΕΡΑ. — ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ ΤΕΡΠΟΥΣΑ. —
 ΖΥΘΟΣ ΑΡΙΣΤΟΣ. — ΕΛΩΔΙΜΑ ΦΡΕΣΚΑ — ΦΡΕΣΚΑ.

Ὁ Ζῦθος εἶναι πάντοτε παγωμένος.

Ἡ Λεμονιάδα πάντοτε φραπέ.

Ὅλοι οἱ μεζέδες πρόσφατοι καὶ καλλίστης ποιό-
 τητος.

ΔΙΑ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΑΣ

ΚΑΙ ΔΙΑΣΥΣΕΙΣ.

δὲν εὐρίσκετε ἄλλου τὰ ἀσφαλῆ ἀπὸ περάσματα λίμας
 ἢ ὀφθαλμοὺς ἀπαισίως περιέργους ποινικώτατα καμαρίνια.
 ΤΟΥ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΖΥΘΟΠΟΙΕΙΟΥ

ΚΩΣΤΗ.

Πίνετε ὡς διψῶσαι ἔλαφοι καὶ διψᾶτε
 ὡς πίνοντες ζυθερασταί.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ—ΚΟΥΡΕΙΟΝ

ΛΕΟΥΣΗ

Κατὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου ἀπέναντι τῶν βασιλικῶν σταύλων

Βαφαὶ διὰ τὴν κόμην μὲ ἐγγύησιν ἐπιστροφῆς, ἐν πε-
 रिπτώσει μὴ γνησιότητος.

Ἀρώματα ἀγγλικά.

Κόνις καὶ νερά τονωτικά διὰ τοὺς ὀδόντ.

Σάπωνες

Extrait de Chamcapas διὰ τὰ μανδήλια, θεῖον μυρωδικόν.

Κουρευτικὴ καὶ κομμωτικὴ ἀρίστη.

ΘΑΛΛΑΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΦΑΛΗΡΟΥ.

Ὁ μόνος ἔπαινος τῶν Λουτρῶν αὐτῶν εἶναι τὸ ὄνομα
 τῶν. Ὅπως συμπεριλαμβάνεις ὅλα τὰ θέλητρα τελείας
 καλονῆς, ὅταν... τὴν ὀνομάσῃς.

Η ΔΙΕΓΘΗΝΣΙΣ ΤΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ

οὐδεμίαν ἀφορμὴν παρέχει εἰς παράπονον.

Δωμάτια καθαρά, Σινδόνια καθαρά, γλυκὴ